

บันทึก

เรื่อง สถานภาพของข้าราชการ

(กรณีบรรจุและแต่งตั้งบุคคลให้เป็นข้าราชการเข้าช้อนกันสองแห่ง)

กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๒๖.๕/๑๑๙๑ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กรมการปกครองขอหารือ กรมบัญชีกลาง กรณีนายกิตติศักดิ์ รักเกษตร ตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ๓ ที่ทำการปกครองอำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว ซึ่งเดิมเคยได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการกรมคุมประพฤติ ตำแหน่งพนักงานคุมประพฤติ ๓ สังกัดสำนักงานคุมประพฤติ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ตามคำสั่งกรมคุมประพฤติที่ ๙๘/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๐ ระหว่างรับราชการที่กรมคุมประพฤติ นายกิตติศักดิ์ฯ ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรมคุมประพฤติได้มีคำสั่งที่ ๗๔/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ในระหว่างนั้นนายกิตติศักดิ์ฯ ได้ขอลาออกจากราชการ โดยอ้างว่าจะไปประกอบอาชีพอื่น กรมคุมประพฤติอนุมัติให้ลาออกตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑ ตามคำสั่งที่ ๙๕/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๑ ต่อมาเมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จกรมคุมประพฤติได้มีคำสั่งลงโทษไล่นายกิตติศักดิ์ฯ ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑ เป็นต้นไป ตามคำสั่งที่ ๔๔๐/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นวันเดียวกับวันที่นายกิตติศักดิ์ฯ ลาออกจากราชการ

ก่อนที่นายกิตติศักดิ์ฯ จะเข้ารับราชการที่กรมคุมประพฤติ นายกิตติศักดิ์ฯ ได้สมัครสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเข้ารับราชการในตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ๓ และสอบได้ในลำดับที่ ๒๕๗๗ ตามประกาศของกรมการปกครอง ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๓๙ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๑ กรมการปกครองเรียกนายกิตติศักดิ์ฯ ให้มารายงานตัวเพื่อเข้ารับราชการ ขณะมารายงานตัวนายกิตติศักดิ์ฯ ไม่ได้แจ้งข้อมูลว่าตนยังอยู่ระหว่างรับราชการที่กรมคุมประพฤติ กรมการปกครองจึงมีคำสั่งที่ ๒๒๓/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๑ บรรจุและแต่งตั้งนายกิตติศักดิ์ฯ ในตำแหน่ง เจ้าพนักงานปกครอง ๓ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๑ ต่อมาภายหลังกรมการปกครองทราบว่า นายกิตติศักดิ์ฯ ถูกกรมคุมประพฤติไล่ออกจากราชการจึงได้มีคำสั่งที่ ๒๕๖/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๓ ให้นายกิตติศักดิ์ฯ ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๓ เนื่องจากขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ (๑๓) และวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งกรณีนี้กรมการปกครองได้หารือสำนักงาน ก.พ. แล้ว โดย ก.พ. มีคำวินิจฉัยว่า คำสั่งกรมการปกครองที่สั่งบรรจุและแต่งตั้งนายกิตติศักดิ์ฯ เข้ารับราชการในตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ๓ เป็นคำสั่งที่ถูกต้องและมีผลให้นายกิตติศักดิ์ฯ รับราชการสองแห่งในเวลาเดียวกัน ส่วนจะต้องเรียกเงินเดือนที่จ่ายเข้าช้อนกันคืนหรือไม่นั้น ควรหารือไปยังกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง เห็นว่า คำวินิจฉัยของ ก.พ. จะมีผลกระทบต่อการเบิกจ่ายเงินเดือนซึ่งหากนายกิตติศักดิ์ มีสถานภาพเป็นข้าราชการทั้งสองแห่งในเวลาเดียวกัน ก็จะสามารถเบิกจ่ายเงินเดือนได้ทั้งสองแห่ง แต่ในหลักการการเบิกจ่ายเงินเดือนแล้ว ข้าราชการจะได้รับเงินเดือนจากส่วนราชการสองแห่งในเวลาเดียวกันมิได้ และกรมบัญชีกลางเห็นว่า ในการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการ ผู้ที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งจะต้องแจ้งข้อความจริงลงในใบรายงานตัวซึ่งจะมีรายละเอียดให้ทราบว่าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการอยู่ที่ไหน หรือไม่ การที่นายกิตติศักดิ์ ปกปิดข้อความจริงทำให้กรมการปกครองสำคัญผิดและออกคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งนายกิตติศักดิ์ เป็นข้าราชการในสังกัดน่าจะไม่มีผลตามกฎหมาย เพราะหากกรมการปกครองทราบความจริงดังกล่าวคงจะไม่ออกคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้นายกิตติศักดิ์ เป็นข้าราชการของกรมการปกครองในขณะที่ยังเป็นข้าราชการของกรมคุมประพฤติ ทั้งนี้ เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดให้อำนาจส่วนราชการออกคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเป็นข้าราชการสังกัดส่วนราชการมากกว่าหนึ่งแห่งในเวลาเดียวกันได้

กรมบัญชีกลางจึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าวินิจฉัยว่า คำสั่งของกรมการปกครองที่บรรจุและแต่งตั้งนายกิตติศักดิ์ รักเกษตร เป็นเจ้าพนักงานปกครอง ๓ ในขณะที่นายกิตติศักดิ์ ยังมีสถานภาพเป็นข้าราชการของกรมคุมประพฤติ มีผลตามกฎหมายหรือไม่ และนายกิตติศักดิ์ จะมีสถานภาพเป็นข้าราชการทั้งสองแห่งในเวลาเดียวกันหรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการพิจารณาในการเบิกจ่ายเงินเดือน

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) พิจารณาข้อหารือของกรมบัญชีกลางดังกล่าวโดยได้รับฟังข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) และผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (กรมคุมประพฤติ) แล้ว เห็นว่า คำสั่งของกรมการปกครองที่บรรจุและแต่งตั้งนายกิตติศักดิ์ รักเกษตร เป็นเจ้าพนักงานปกครอง ๓ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๑ ตามคำสั่งกรมการปกครองที่ ๒๒๓/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๑ เป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ย่อมมีผลตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขหรือโดยเหตุอื่นตามมาตรา ๔๒^๒ แห่งพระราชบัญญัติ

^๑ มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า

(๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

(๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ มาตรา ๔๒ คำสั่งทางปกครองให้มีผลใช้บังคับต่อบุคคลตั้งแต่ขณะที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้น

ดังกล่าว ดังนั้น คำสั่งของกรมการปกครองที่บรรจุและแต่งตั้งนายกิตติศักดิ์ฯ เป็นเจ้าพนักงานปกครอง ๓ จึงมีผลตามกฎหมายให้นายกิตติศักดิ์ฯ มีสถานภาพเป็นข้าราชการของกรมการปกครองตั้งแต่วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นวันที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง และโดยที่กรมการปกครองมีคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งในขณะที่นายกิตติศักดิ์ฯ ยังมีสถานภาพเป็นข้าราชการของกรมคุมประพฤติ นายกิตติศักดิ์ฯ จึงมีสถานภาพเป็นข้าราชการซ้ำซ้อนกันสองแห่งในเวลาเดียวกันตั้งแต่วันที่ ๒๓ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๑

อย่างไรก็ตาม การที่กรมการปกครองมีคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งซ้ำซ้อนก็ด้วยเหตุที่กรมการปกครองไม่ทราบว่าในขณะที่บรรจุและแต่งตั้งนายกิตติศักดิ์ฯ รับราชการอยู่ที่กรมคุมประพฤติ เนื่องจากนายกิตติศักดิ์ฯ ปกปิดข้อความจริงซึ่งตนมีหน้าที่ต้องแจ้งให้กรมการปกครองทราบในขณะที่ไปรายงานตัวว่ารับราชการอยู่ที่กรมคุมประพฤติ อันเป็นการปกปิดข้อความจริงที่เป็นสาระสำคัญซึ่งควรบอกให้แจ้ง ทำให้กรมการปกครองออกคำสั่งโดยสำคัญผิด กล่าวคือ หากกรมการปกครองทราบความจริงดังกล่าวก็จะไม่มีคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งนายกิตติศักดิ์ฯ ให้รับราชการที่กรมการปกครองในขณะที่ยังมีสถานภาพเป็นข้าราชการของกรมคุมประพฤติอย่างแน่นอน เพราะในกรณีที่บุคคลได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการแห่งหนึ่งอยู่ก่อนแล้วจะรับการบรรจุเป็นข้าราชการอีกแห่งหนึ่งได้ก็ต่อเมื่อได้ดำเนินการโอนไปรับการบรรจุเข้ารับราชการตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการโอนข้าราชการ^๓ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือลาออกจากราชการที่กรมคุมประพฤติแล้วไปรับการบรรจุเป็นข้าราชการที่กรมการปกครอง แต่ตามข้อเท็จจริงนายกิตติศักดิ์ฯ มิได้ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดจึงเป็นการไม่ถูกต้อง อีกประการหนึ่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยกำหนดให้ข้าราชการพลเรือนมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา^๔ และต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ^๕ การที่บุคคลรับราชการสอง

ไป

คำสั่งทางปกครองย่อมมีผลตราเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขหรือโดยเหตุอื่น

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓ มาตรา ๖๐ การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในต่างกระทรวง ทบวง กรม อาจทำได้เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว โดยให้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิมและรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการโอนตามวรรคสอง วรรคสี่ วรรคหก และมาตรา ๔๔

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔ มาตรา ๘๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทันทีให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายินยอมให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

ฯลฯ

ฯลฯ

แห่งในเวลาเดียวกันย่อมไม่อาจอุทิศเวลาให้แก่ส่วนราชการทั้งสองแห่งในเวลาเดียวกันได้ จึงเห็น
 เจตนารมณ์ของกฎหมายว่าไม่ประสงค์ให้บุคคลรับราชการสองแห่งในเวลาเดียวกัน ดังนั้น คำสั่ง
 บรรจุและแต่งตั้งของกรมการปกครองที่ออกโดยสำคัญผิดเพราะถูกปกปิดข้อความจริงดังกล่าวจึง
 เป็นคำสั่งทางปกครองที่มีข้อบกพร่องทางกฎหมายหรือไม่สมบูรณ์ ซึ่งเรียกว่าคำสั่งทางปกครองที่
 ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อยู่ในอำนาจของฝ่ายปกครองที่จะใช้สิทธิเพิกถอนเสียเมื่อใดและในชั้นใดก็ได้
 ได้ตามมาตรา ๔๙^๖ ประกอบมาตรา ๕๐^๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.
 ๒๕๓๙ โดยอาจเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนและจะเพิกถอนย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลังก็ได้
 ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความสุจริตของนายกิตติศักดิ์ฯ และประโยชน์ของสาธารณะมาพิจารณาประกอบ
 กันว่าควรเพิกถอนหรือไม่ อย่างไร ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้ว เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๔๕^๘ แห่ง
 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนสามัญ
 ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่ง การที่นายกิตติศักดิ์ฯ ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการชั่วคราว
 กันสองแห่งและผลของคำสั่งทำให้นายกิตติศักดิ์ฯ มีสถานภาพเป็นข้าราชการสองแห่ง หากไม่เพิก
 ถอนคำสั่งของกรมการปกครองก็จะทำให้นายกิตติศักดิ์ฯ มีสิทธิได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งจาก

๖ มาตรา ๔๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือ
 ทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ
 อย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอัน
 สมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัย
 อย่างร้ายแรง

๗ มาตรา ๔๙ เจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้
 ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๕๓ ไม่ว่าจะพ้นขั้นตอนการกำหนดให้อุทธรณ์หรือให้
 โต้แย้งตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นมาแล้วหรือไม่

การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ต้องกระทำภายในเก้าสิบวัน
 นับแต่รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น เว้นแต่คำสั่งทางปกครองจะได้ทำขึ้นเพราะการแสดง
 ข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง หรือการข่มขู่ หรือการชักจูงใจโดยการให้
 ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีชอบด้วยกฎหมาย

๘ มาตรา ๕๐ คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วน
 โดยจะให้ผลย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ แต่ถ้าคำสั่ง
 นั้นเป็นคำสั่งซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับ การเพิกถอนต้องเป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒

๘ มาตรา ๔๕ ให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือนตามตำแหน่ง

ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ระดับใด จะได้รับเงินเดือนในอันดับใดตามกฎหมายว่า
 ด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนดโดยให้ได้รับในขั้นต่ำของอันดับ ในกรณีที่
 จะให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าหรือต่ำกว่าขั้นต่ำหรือสูงกว่าขั้นสูงของอันดับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
 กำหนดในกฎ ก.พ.

ส่วนราชการทั้งสองแห่ง ซึ่งเมื่อพิจารณาหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินเดือนตามมาตรา ๑๔^๙ และ มาตรา ๑๕^{๑๐} แห่งพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นใน ลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วจะเห็นเจตนารมณ์ของพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวว่าจะไม่ประสงค์ ให้ข้าราชการได้รับเงินเดือนจากส่วนราชการสองแห่งในเวลาเดียวกัน ประกอบกับการกระทำของ นายกิตติศักดิ์ เป็นการกระทำโดยไม่สุจริตเพราะปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง ดังนั้น จึง ต้องดำเนินการเพื่อให้ นายกิตติศักดิ์ มีสถานภาพเป็นข้าราชการเพียงแห่งเดียว โดยกรมการ ปกครองควรเพิกถอนคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งนายกิตติศักดิ์ ให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่บรรจุและ แต่งตั้งจนถึงวันที่กรมคุมประพฤติมีคำสั่งไล่นายกิตติศักดิ์ ออกจากราชการ กล่าวคือ เพิกถอน ตั้งแต่วันที่ ๒๓ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๑ เพื่อให้สามารถเรียกคืนเงินเดือนที่จ่ายซ้ำซ้อนในช่วงเวลา ดังกล่าว โดยต้องเรียกคืนเต็มจำนวนฐานลามิควรได้ตามมาตรา ๕๑^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติวิธี ปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์
(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)

^๙ มาตรา ๑๔ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ ให้เป็นไปตามคำสั่งของผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ซึ่งต้องระบุด้วยว่าให้ได้รับเงินเดือนในอัตราใด และให้ขาดจากอัตราเงินเดือนเดิมไปรับอัตราเงินเดือนตำแหน่งใหม่หรือให้ออนอัตราเงินเดือนเดิมไปตั้งจ่ายสำหรับตำแหน่งใหม่ตั้งแต่เมื่อใด

^{๑๐} มาตรา ๑๕ การจ่ายเงินเดือนในกรณีโอนข้าราชการ ให้จ่ายทางสังกัดใหม่และงดจ่ายเงินเดือนทางสังกัดเดิมตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งโอน

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๑} มาตรา ๕๑ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงิน หรือ ให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ ให้คำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับประโยชน์ในความคงอยู่ ของคำสั่งทางปกครองนั้นกับประโยชน์สาธารณะประกอบกัน

ความเชื่อโดยสุจริตตามวรรคหนึ่งจะได้รับความคุ้มครองต่อเมื่อผู้รับคำสั่งทางปกครองได้ใช้ ประโยชน์อันเกิดจากคำสั่งทางปกครองหรือได้ดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินไปแล้วโดยไม่อาจแก้ไขเปลี่ยนแปลง ได้หรือการเปลี่ยนแปลงจะทำให้ผู้นั้นต้องเสียหายเกินควรแก่กรณี

ในกรณีดังต่อไปนี้ ผู้รับคำสั่งทางปกครองจะอ้างความเชื่อโดยสุจริตไม่ได้

(๑) ผู้นั้นได้แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง หรือข่มขู่ หรือชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์อื่นใดที่มีชอบด้วยกฎหมาย

(๒) ผู้นั้นได้ให้ข้อความซึ่งไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนในสาระสำคัญ

(๓) ผู้นั้นได้รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองในขณะที่ได้รับ คำสั่งทาง ปกครองหรือการไม่รู้นั้นเป็นไปโดยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

ในกรณีที่เพิกถอนโดยให้มีผลย้อนหลัง การคืนเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่ผู้รับคำสั่งทาง ปกครองได้ไปให้นำบทบัญญัติว่าด้วยลามิควรได้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยถ้าเมื่อใดผู้รับคำสั่งทางปกครองได้รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองหรือควรได้รู้เช่นนั้น หากผู้นั้นมิได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงให้ถือว่าผู้นั้นตกอยู่ในฐานะไม่สุจริตตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป และใน กรณีตามวรรคสาม ผู้นั้นต้องรับผิดชอบในการคืนเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่ได้รับไปเต็มจำนวน

เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๔๔